สุรวุฒิ ใจกิจสุวรรณ 2545: ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บริเวณป่าเขาภูหลวง จังหวัดนครราชสีมา ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้) สาขา การบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประธานกรรมการ ที่ปรึกษา: อาจารย์นภวรรณ ฐานะกาญจน์, Ph.D. 122 หน้า ISBN 974-462-993-2

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่บริเวณป่าเขาภูหลวง จังหวัด นครราชสีมา ในการรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเพื่อศึกษาภูมิหลังของนักท่องเที่ยว รูปแบบกิจกรรมนันทนาการ ความรู้ ความพึงพอใจ ตลอคจนความค้องการของนักท่องเที่ยวที่มีค่อ กิจกรรมและบริการค้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ป่าเขาภูหลวง โดยผู้วิจัยแยกการศึกษาออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกทำการวิเคราะห์พื้นที่ในค้านความ อุคมสมบูรณ์ของสังคมพืช โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า ความโคคเค่นเฉพาะตัวของพื้นที่ ความเหมาะ สมของทรัพยากรต่อกิจกรรมหลักในพื้นที่ ความสะควกในการเข้าถึง ความเชื่อมโยงกับแหล่ง นันทนาการอื่น ความปลอคภัย และนัยสำคัญค้านการสื่อความหมาย ส่วนที่สอง ทำการเก็บข้อมูลจาก นักท่องเที่ยวโคยใช้แบบสอบถาม จำนวนตัวอย่าง 142 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โคยอาศัยสถิติ เชิงพรรณนา ประเมินศักยภาพโคยอาศัยสมการถ่วงน้ำหนัก และทคสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความพึง พอใจของนักท่องเที่ยวโคยใช้สถิติ F – test

ผลการวิจัย พบว่า ป่าเขาภูหลวงมีศักยภาพของพื้นที่ต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน ระดับสูง (ค่าศักยภาพ = 3.74) ส่วนศักยภาพค้านการให้บริการซึ่งวัคจากความพึงพอใจของนักท่อง เที่ยวต่อสิ่งอำนวยความสะควกและบริการ พบว่า อยู่ในระดับสูงเช่นกัน (ค่าศักยภาพ = 4.26) โดยผล การทคสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเหตุจูงใจ/วัตถุ ประสงค์ในการเดินทางมาเยือนพื้นที่ ขนาดจำนวนสมาชิกในกลุ่มเดินทาง และประเภทกลุ่มที่ร่วมเดิน ทางแตกต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของความรู้ของนักท่อง เที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับดี ซึ่งก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้พื้นที่สึกษามีศักยภาพต่อการท่อง เที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับดี ซึ่งก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้พื้นที่สึกษามีศักยภาพต่อการท่อง เที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น

Telega payahan

20 5

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

1 22,0545

ลายชื่อชื่อบิสิต

Suravut Jaikeisuwan 2002: Ecotourism Potential at Khao Phuluang Forest,

Changwat Nakhon Ratchasima. Master of Science (Forest Resources Administration).

Major Field Forest Resources Administration, Interdisciplinary Graduate Program.

Thesis Advisor: Miss Noppawan Tanakanjana, Ph.D. 122 pages.

ISBN 974-462-993-2

The objectives of this study were to analyze ecotourism potential of Khao Phuluang

Forest in Changwat Nakhon Ratchasima and to investigate background of tourists who visited

the site, pattern of recreation activities, knowledge, satisfaction, and need of tourists for

activities and services related to ecotourism at Khao Phuluang Forest Project Station. The

study divided into two parts. The first part were site analysis and inventory focusing on

richness of plant community, wildlife sighting opportunity, area uniqueness, suitability for

certain type of recreation activities, accessibility, connection of the site to others, safety, and

interpretive significance of the site. The second part was tourist survey. One hundred fourty-

two tourists were sampled. The data from both parts were analyzed by descriptive statistics.

The ecotourism potential was determined by weighting score equation. Hypotheses related to

tourist's satisfaction were tested by F-test.

It was found that Khao Phuluang Forest has high ecotourism potential for both its area

and services provided to tourists that determined by tourist's satisfaction. The potential score

of the area was 3.74 and the score of services was 4.26. Hypotheses testing revealed that

tourists who had different objectives or motivations in visiting the site and those who had

differences in party size and group type had significantly differences in satisfaction. Most

tourists had high level of knowledge and understanding about ecotourism that helped

enhancing ecotourism potential of the area at large.

Surant Jui heinum.

OV. Tanbegan

1,03,2002

Student's signature

Thesis Advisor's signature